

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget er en genfremstættelse af lovforslag nr. L 55, fremsat af FP den 22. oktober 1991, Folketingstidende 1991-92, forhandlingerne sp. 682, 3096, 7676 og 7773, tillæg A sp. 1031 og tillæg B sp. 677.

Siden Folketinget den 29. oktober 1992 sidst debatterede ændringer af lukkeloven, er der blandt de politiske partier sket et skred i opfattelsen af, hvor meget butikkernes åbningstid skal reguleres politisk. Den mest markante ændring blandt de politiske partier er udtrykt i industriministerens åbne indstilling til mindre liberaliseringer af den nuværende lovgivning om butiksåbningstid. Denne lovgivning bygger i det væsentlige på flertalsindstillingen i lukkelovskommissionens betænkning nr. 735 af 1975.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at tiden for længst er løbet fra lukkelovgivningen. På dette som på andre områder kræver samfundsudviklingen, at lovgivningsmæssige indgreb, der er historisk betinget, afvikles.

I tidligere diskussioner om lukkeloven er der blevet sat spørgsmålstejn ved de konsekvenser, en liberalisering og en ophævelse af de lovregulerede butiksåbningstider ventes at ville have.

Det har været en yndet om end ukorrekt metode at opfatte en ophævelse af lukkeloven som ensbetydende med, at ansatte vil komme til at arbejde længere med deraf følgende ulemper. Imidlertid er en ophævelse af lukkeloven ikke identisk med påbud om, at butikker skal holde åbent i bestemte tider. Lige så lidt er en ophævelse af lukkeloven ensbetydende med, at ansatte påbydes at arbejde længere, hvis deres arbejdsplads vælger at forlænge åbningstiden eller eventuelt forskyde åbningstiden. Arbejdstider og andre faglige forhold, der er relateret til arbejdspladsens åbningstider, vil fortsat kunne tilrettelægges efter almindelige drøftelser eller faglige forhandlinger.

Der er rejst spørgsmål om, hvorvidt en ophævelse af lov om butiksåbningstider vil medføre et behov for ændringer af den kollektive trafik. Såfremt en ophævelse af lov om butiksåbningstider vil skabe behov for ændringer af den kollektive trafik, er det fuldt rimeligt, at den kollektive trafik tilrettelægges i overensstemmelse hermed.

Problemer med tilpasning af den kollektive trafik

bør ikke kunne være et argument mod ophævelse af loven om butiksåbningstider.

Det har været anført, at en ophævelse af loven om butiksåbningstider ville kunne give forskydning i konkurrencen i detailhandelen, herunder specialforretninger imellem. Imidlertid er det ikke lovgivningens eller Folketingets opgave at sikre, at konkurrencen finder sted efter bestemt mønster defineret af Folketinget. Det har ofte været fremført, at en ophævelse af loven om butiksåbningstider specielt vil gavne store lavprisvarehuses konkurrencemæssige position over for mindre detailbutikker. Dette forekommer usandsynligt, da omkostningerne i forbindelse med omstillinger i driften alt andet lige er større, jo større butikkerne er. Derfor vil små detailforretninger være langt mere tilpasningsdygtige i en ændret konkurrencesituation.

Det har været påstået, at forlængede åbningstider vil medføre forøgede omkostninger for butikkerne. Imidlertid er det rimeligt at forvente, at ingen butikker vil ændre deres åbningstider i et omfang, der vil give dem tab. Derfor er det meningsløst at nævne, at de forlængede åbningstider medfører øgede omkostninger uden samtidig at nævne, at de forlængede åbningstider medfører øget indtjening.

Forslagsstillerne mener, at det ikke er Folketingets opgave at beskytte virksomhederne mod forbrugerne. I den forbindelse er det rimeligt at nævne, at det netop var et karakteristikum ved de tidligere østeuropæiske kommunistlande, at der eksisterede en udtalt producentsuverænitet. Således måtte forbrugerne tilpasse sig producenternes ønsker. Omvendt er det et velkendt karakteristikum ved markedsøkonomiske samfund, at der eksisterer en udtalt forbrugersuverænitet. Derfor er det i markedsøkonomiske samfund producenterne, der suverænt må tilpasse sig forbrugerne. Forbrugersuveræniteten er ifølge forslagsstillerne det eneste, der rent moralsk er forsvareligt.

Hvis en liberalisering af lukkeloven skal have en fuld beskæftigelsesmæssig virkning, skal området totaliseres. Danmark har i de senere år oplevet en meget positiv udvikling i turismen. Turismen har i de senere år været stigende. Også derfor er der grund